

INFOLAARI

Harjavallan kaupungin tiedotuslehti 3/2007

PÄÄKIRJOITUS

UUSI LASTENSUOJELULAKI

Uusi lastensuojelulaki tulee voimaan 1.1.2008. Laki tuo melko paljon muutoksia käytännön työhön, päätöksentekoon ja ilmoitusvelvollisuuteen. Lain tavoitteena on turvata lapsen ja perheen tarvitsemat tukitoimet ja palvelut, parantaa viranomaisten välistä yhteistyötä sekä mahdollistaa entistä varhaisempi ongelmiin puuttuminen.

Lastensuojeluilmoituksen tekemisen kynnyks madaltuu ja ilmoitusvelvollisuus laajenee. Ilmoitusvelvollisia ovat sosiaali- ja terveydenhuollon, koulutoimen, poliisin sekä seurakunnan työntekijöiden lisäksi muun muassa nuorisotoimen työntekijät sekä yksityisellä sektorilla toimivat palveluntuottajat. Salassapitovelvollisuus ei estä ilmoituksen tekemistä. Ilmoitus on tehtävä aina silloin, kun lapsen lastensuojelun tarve on syytä selvittää. Ilmoituskynnyks on alempana kuin toimenpidekynnyks saati huostaanottokynnyks. Nykyisen lain sanamuoto edellyttää korkeampaa kynnyks. Ilmoitus pitää tehdä vain ”ilmeisestä perhe- tai yksilökohtaisen lastensuojelun tarpeesta” olevasta. Toki pitää sanoa, että jos ilmoitusvelvollisuus olisi vain laista kiinni, toimisi se jo nyt.

Laki lisää avohuollon työn suunnitelmallisuutta. Lastensuojelutarve on selvitettävä viivytyksettä ja perusteellisesti viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lapsen tilanteesta on otettu yhteyttä. Nykytilanteesta ilmoitusten kirjaaminen on valtakunnassa ollut kirjavaa. Uusi kirjaamisvelvoite antaa mahdollisuuden ja velvoittaa kehittämään järjestelmää. Sosiaalityöntekijän on tavattava lapsi henkilökohtaisesti ja työntekijällä on oikeus tavata lapsi vaikka huoltaja sitä vastustaisi. Selvityksen perusteella tehdään yhdessä lapsen ja perheen kanssa asiakassuunnitelma, johon kirjataan tarvittavat palvelut ja tukitoimet. Tai sitten voidaan tehdä päätös että selvitystä ei ole tarpeen tehdä. Todennäköisesti vain hyvin poikkeuksellisissa tapauksissa selvitykseen ei ole tarvetta.

Tahdonvastaisissa huostaanotoissa päätöksenteko siirretään sosiaalilautakunnilta hallinto-oikeudelle. Ei –tahdonvastaisissa tapauksissa kunnan viranhaltija tekee päätökset parityönä tehdyn valmistelun pohjalta. Eri alojen asiantuntemuksen turvaamiseksi kunnan on myös yksin tai yhdessä muiden kuntien kanssa perustettava lastensuojelun asiantuntijaryhmä. Tässä Harjavallan on tarkoitus tehdä yhteistyötä Satakunnan yhteisen lastensuojelun kehittämiskeskuksen kanssa.

Myös jälkihuoltovelvoite laajenee. Kunnan velvollisuus järjestää jälkihuolto ulottuu sijaishuollossa tai vähintään puoli vuotta avohuollon sijoituksessa olleisiin nuoriin 21 ikävuoteen saakka. Jälkihuoltoa voidaan järjestää myös muille lastensuojelun asiakkaina olleille nuorille.

Laki on parannus mutta tuo tietysti mukanaan myös haasteita. Käytännön työssä nähdyn väkivallan ja hädän määrä pitäisi pystyä realisoimaan hallinnossa. Poliisin, koulun, sosiaalityön ja terveydenhuollon pätevyyden arkitieto pitäisi pystyä hyödyntämään. Traumatisoituneiden ja väkivaltaa kohdanneiden lasten hoitoa tulisi kehittää, sillä väkivaltaa nähneiden riski on olennaisesti korkeampi. Ja kun tämä kaikki vielä maksaa. Ainakin aluksi.

PARASTA PUKKAA...

Kunta- ja palvelurakennemuudistushanke eli Paras –hanke käynnistyi syksyllä 2005. Laki (ns. puitelaki) saatiin voimaan helmikuussa 2007 ja sen voimassaolo päättyi vuoden 2012 lopussa. Paras –hankkeen keskeisenä tavoitteena on, että kansalaisille pystytään turvaamaan palvelujen saatavuus kaikkialla Suomessa asuinpaikasta riippumatta ja kohtuullisin kustannuksin. Tavoitteeseen pääseminen edellyttää rakennemuutoksia, palvelutarjonnan muotojen ja palveluprosessien kehittämistä, uusien teknologisten työvälineiden käyttöönottoa sekä osaamisen vahvistamista. Myös Harjavallan tuli toimittaa valtioneuvostolle sähköisellä lomakkeella oma selvityksensä ja toimeenpanosuunnitelmansa siitä, miten me osaltamme toteutamme Paras –lakia. Valtuusto käsitteli vastauksemme 27.8.2007.

Puitelain mukaan tulevaisuudessa yhteistoiminta-alueella, joka huolehtii perusterveydenhuollosta ja siihen kiinteästi liittyvistä sosiaalitoimen tehtävistä, on oltava vähintään noin 20 000 asukasta. Perusterveydenhuollon osalta asia on Harjavallan osalta kunnossa, koska terveyskeskuskuntayhtymän väestöpohja on jo tällä hetkellä n. 25 000. Siitä, mitä sosiaalitoimen tehtäviä ja missä aikataulussa yhteistoiminta-alueelle, käytännössä nykyiselle terveyskeskuskuntayhtymälle siirretään, ei vielä ole yksityiskohtaisia suunnitelmia.

Samalla tavalla tulevaisuudessa edellytetään, että ammatillinen peruskoulutus järjestetään yhteistoiminta-alueella, jonka väestöpohja on vähintään noin 50 000 asukasta. Todennäköistä on, että Harjavallan kaupungin ylläpitämä sosiaali- ja terveysalan oppilaitos (Hasote) siirretään osaksi Kokemäenjokilaakson kouluskuntayhtymää 1.1.2009 lukien. Hasoten nykyinen henkilökunta siirtyy uuden työnantajan palvelukseen ns. liikkeenluovutuksena siten, että palvelussuhteisiin liittyvät edut ja oikeudet siirtyvät uudelle työnantajalle.

Laajaa väestöpohjaa edellyttävien palveluiden osalta valmistellaan Satakunnan kuntien enemmistön kannan

mukaisesti Satakunnan erityishuoltopiirin kuntayhtymän liittämistä Satakunnan sairaanhoitopiirin kuntayhtymään 1.1.2009 lukien.

Harjavallan osalta valmistellaan parhaillaan myös oman kansalaisopistotoiminnan lakkauttamista ja siirtämistä osaksi Huittisten seudun kansalaisopistoa 1.1.2008 lukien. Päätös on tehty kaupunginvaltuustossa elokuussa. Huittisten seudun kansalaisopisto tarjoaa tällä hetkellä palveluja Huittisille, Vampulalle ja Punkalaitumelle. Harjavallan kansalaisopiston opettajat siirtyvät Huittisten kaupungin palvelukseen. Museo-toimessa valmistellaan yhteistyötä Huittisten kaupungin kanssa siten, että Harjavalta ottaisi vastuun myös Huittisten museotoiminnasta.

Harjavallan ja Kokemäen kaupunkien valtuustoryhmien puheenjohtajien aloitteesta on käynnistetty selvitystyö siitä, miten voitaisiin sovittaa yhteen kaupunkien hallintoa ja palvelutuotantoa taloudellisuuden ja tehokkuuden parantamiseksi. Ulkopuolisella selvittäjällä (Audiator kehittämisspalvelut) teetetään yhteinen selvitys analyysineen kaupunkien tämän hetkisestä toiminnallisesta ja taloudellisesta tilanteesta ja ennusteesta vuoteen 2025 asti. Tämän lisäksi tehdään omana työnä selvitykset kaupunkien palvelutuotannosta ja mahdollisuuksista hoitaa tehtäviä yhteistyössä. Nämä kaikki selvitykset valmistuvat syyskuun 2007 loppuun mennessä. Päätökset yhteistyön syventämisestä tehdään tämän jälkeen.

Harjavallan, kuten monen muunkin kunnan suurimmat tulevaisuuden haasteet kohdistuvat väestön ikääntymisen mukanaan tuomiin palvelutarpeiden kasvuun, työikäisen väestön määrän selkeään vähenemiseen, kuntatalouden kestävykseen sekä henkilöstön eläköitymiseen. Näihin me joudumme lähivuosina etsimään ratkaisuja. Nähtäväksi jää, millä keinoilla pystymme vastaamaan näihin koviin haasteisiin.

JAANA KARRIMAA
kaupunginjohtaja

PAKINA

LISTAT JA VIRUKSET

Viime aikoina julkisuus on ollut täynnä erilaisia **listoja**. Harjavallan kaupungin työntekijöiden näkökulmasta ainakaan **Tiitisen** listassa ei ole mitään salaperäistä. Kaikki tieto on tullut meikäläisenkin sähköpostiin jo monta kertaa: turha kohu; nimet ovat tiedossa! Kyseessä on tietoturvaluottelu, kuten kohutussa **Supo**-listassakin. **Inkeri Tiitisen** toiminta on kuitenkin ollut ryhdikkäämpää ja avoimempaa kuin Supon, eikä tietoa ole pantattu, pikemminkin tarjottu.

Olen kuullut (...on kaupunki tuolla – Harjavalta), että näitä pakinoita luetaan yli kuntarajojen, joten kaikille tiedoksi se, että pakinan juuri on henkilöstölle tarjotussa tietoturvakoulutuksessa.

Jokainen kaupungin verkossaryömiä on sen voinut tehdä parhaaksi katsomallaan tavalla omaehtoisesti ja verkossa työpaikalla tai sitten ei.

Harjavallan kaupungin tietoturvatestin tehtyäni ihan kotikoneelta käsin olin ensin vähän hämmentynyt ja vasta muutaman hetken jälkeen alkoi henkilökohtainen prosessi. Oli pakko oivaltaa, että virtuaalitodellisuus on nimestään huolimatta oikeasti olemassa ja verkoissa tapahtuu asioita aivan todella. Myös rikollisuus on siirtynyt tietoverkkoihin ja valkokaulusgangsterit pukeutuvat nykyään nörttiunivormuun.

Pelkästään omaan työ sähköpostiin tulevasta roskasta voi päätellä, että takavuosien sinänsä romanttiset huijausketjukirjeet ovat siirtyneet verkkoon, kansainvälistyneet ja toiminta on aika ajoittain varsin aggressiivista. Roskapostin kasino-, pilleri- ja seksimainoksissa on joskus koomisiakin piirteitä, enkä tarkoita tekstejä tai liitteitä, koska en niitä tietenkään koskaan avaa.

Vaikea on esimerkiksi uskoa, kun lähettäjä olen minä itse ja koetan itselleni englanniksi myydä kaiken maailman kasinoarpoja. Huvitusta herätti kerran myös kun erään pitkän linjan harjavaltalaisen kunnallispolitiikon nimissä kaupattiin, englanniksi, viagraa!

Hänen ei sitä maatilatalouden ja –matkailun lisäksi varmasti tarvitse myydä! Julkiset sähköpostilistat ovat vapaata riistaa

Tietoturvatestiin on kaupungin henkilöstön sisällä suhtauduttu ilmeisesti varsin monella tavalla. Kaikki eivät ehkä ole sitä tehneet, jotkut käyneet läpi vähän ”vasemmalla kädellä”. Aivan rehellisyyden nimissä, puoliksi vasenkätinen kun olen, kuulun tähän jälkimmäiseen osastoon.

Tietoturvakoulutuksen anti ei, ainakaan minulle, ollut monivalintatehtävien arvailussa: se käynnisti ajattelu-prosessin.

Mieleeni tuli tilanne, jossa kannettava tietokoneeni joutuisi väärin käsiin. Se ei ole nyt mahdollista, kun en omista minkäänmoista läppäriä. Kun mietin, löysin montakin syytä paniikkiin, jos kannettava olisi omani. Koneessani olisi aivan varmasti jossain dokumentissa koko henkilötunnukseni ja olen varmaan johonkin viestiin kirjoittanut pankkitilini numeron, typeryyttäni ehkä laittanut jonnekin muistiin salasanojakin. Näppärälle tietovarkalle ei varmaankaan ole konsti eikä mikään avata nämä tiedot kannettavasta tietokoneestani, kun ei tarvitse murtautua ensin asuntoon. Tietysti olen mukavuudenhalussani jättänyt alkuseremonioista myös kaikki salasanat ja tunnuksen pois, joten:

Sinne vaan tietoja penkomaan ja kohta tilini tyhjänä avaam: voin vaihtaa työni runoilijaan, palkassa se sitten havaitaan. (huono riimi)

Eräänä perjantai-iltapäivänä pidin terveystiedon tuntia seitsemännelle luokalle. Tunnin aiheena oli ”bakteerit ja virukset”. Näytin, miten kädet pestään oikein, vesipiste kun on joka luokassa.

Tämän käsienpesun ja tautien ennaltaehkäisemisen yh-

teyden olin oppinut, kun luokkani viime vuonna oli terveysalan opiskelijoiden harjoitustuntimateriaalina ja opiskelijat sen näyttivät. Tunnilla selvitettiin myös, että virus muuttaa koko ajan muotoaan ja hyökkää uudella voimalla ja muodolla aiheuttaen samanlaista tuhoa, kuin aikaisemminkin – tiedeyhteisön on oltava siis hereillä.

Käsienpesu ei auta tietoverkoissa, mutta hereillä

pitää olla. Minun puolestani Tiitisen listan, sen ”il-tapäivälehtiversion”, voi vapaasti julkistaa ja postittaa Inkerin listan ohella Harjavallan kaupungin työntekijöille. Tuskin sieltä mitään ihmeellistä löytyy.

HEIKKI SYRJÄNEN

Tunnetko kotikaupunkisi?

Jerikon muureja, vai?

Missä sijaitsee kuvan ”muuri”?

Oikea vastaus sivulla 19.

KIRJASTOSIVUT

Kirjaston himolukijat löytyivät kilpailun kautta

Harjavallan kaupunginkirjasto järjesti kesäkaudella ”Sinustako kirjaston himolukija” –lukukampanjan. Kilpailu oli suunnattu 7v. - 15 v. lapsille ja nuorille. Kilpailuun sai osallistua jokainen ikähaarukkaan sopiva, joka luki reilun parin kuukauden aikana vähintään 10 kirjaa.

Kilpailukaavakkeita haettiin paljon heti kesän kynnyksellä, josta varmasti suurin kiitos kuuluu opettajille, jotka kertoivat kilpailusta oppilailleen ennen koulujen päättymistä. Ja kirjaston henkilökunta huomasi koko kesän aikana, että lasten ja nuorten osastojen kirjat kiersivät lainassa vallan mainiosti.

Vastauksia tuli yhteensä loppujen lopuksi 17 ahkeralta lukijalta. (Liekö moni unohtanut palauttaa oman osallistumiskaavakkeensa kuitenkin?) Ja kilpailuun osallistuneet lukivat kesän aikana yhteensä 370 kirjaa.

Kirjasto palkitsi ahkerimmat lukijat eli himolukijat uusilla kotimaisilla lasten ja nuorten kirjoilla. Ja tässäpä on kilpailun tulokset ja palkinnonsaajat:

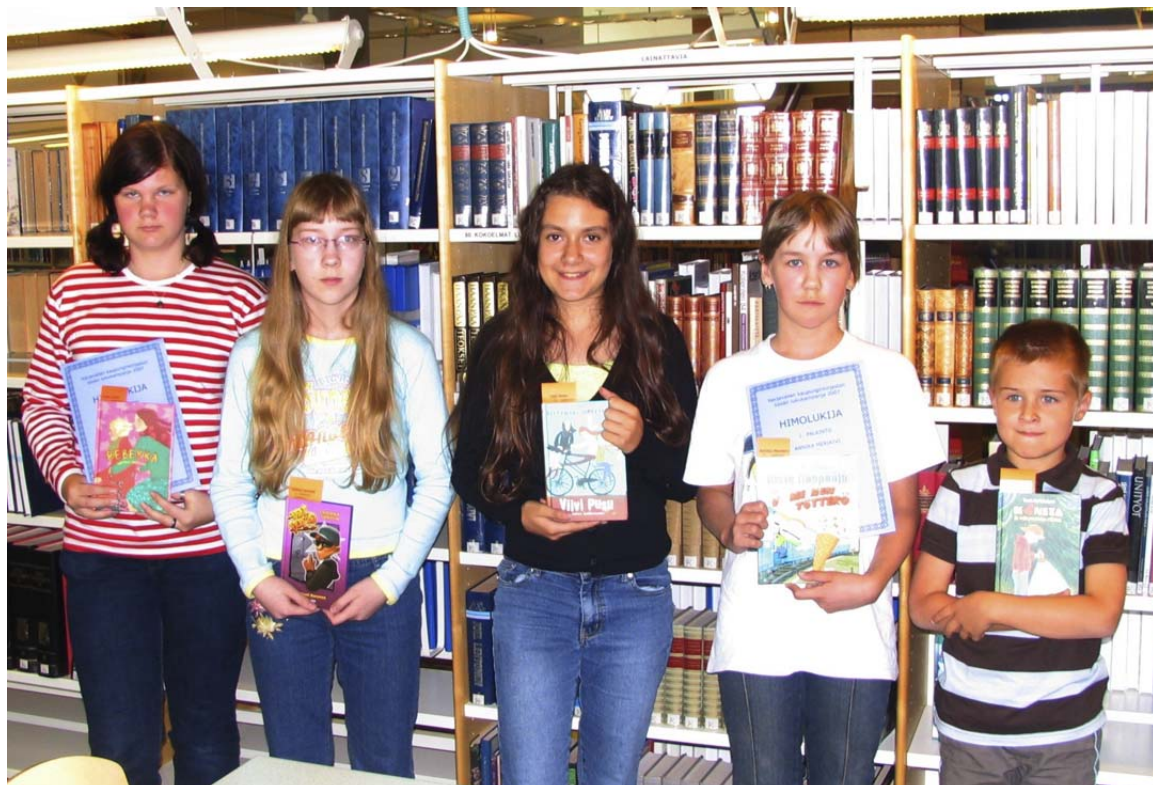
7v. – 12v:n sarja:

1. Annika Merikivi – 58 kirjaa
2. Iida Ozan – 50 kirjaa
3. Eetu Luomala - 40 kirjaa
3. Riikka Heinilä – 40 kirjaa

13v. – 15v: n sarja:

1. Linda Furtt - 18 kirjaa

Kaikkien osallistuneiden kesken arvottiin kirjapalkinto. Onnetar suosi Sara Lukkaa. Onnea voittajille. Kiitos kaikille osallistuneille.

Palkitut kirjanystävät vasemmalta lukien: Linda Furtt, Riikka Heinilä, Iida Ozan, Annika Merikivi ja Eetu Luomala

”Olen tyytyväinen kirjastonkäyttäjää” ASIAKASKYSELYN RUUSUJA JA RISUJA

Satakunnan maakuntakirjastoalueen kirjastot tekivät 2.-30.4. 2007 weppikyselyn vastikään hankitulla Webropol-ohjelmalla. Kuten monessa muussakin kunnassa Harjavallassa sai vastata myös paperilomakkeelle. Weppivastauksia tuli 61 ja paperilomakkeita 47, yhteensä 108 vastausta. Vastausten määrä jäi vähäisemmäksi kuin vuonna 2005, jolloin Harjavallan kaupunginkirjastossa viimeksi toteutettiin asiakaskysely. Kyselyyn osallistuneille oli tällä kertaa luvassa palkintoja.

Sukupuolijakauma noudatteli samaa kaavaa molemmissa vastaajaryhmissä: naiset olivat selvästi aktiivisempia. Yhteensä 81 naista ja 26 miestä otti osaa kyselyyn. Suurin osa palautteen antajista on työssä käyviä (51,8 %), seuraavaksi eniten palautetta antoivat eläkeläiset (19,4 %) ja koululaiset/opiskelijat (18,5 %). Muut ryhmät osallistuivat satunnaisesti. Enemmistö vastaajista eli 84,2 % asuu Harjavallassa.

Kirjaston kokoelmat

Asiakkailta kysyttiin mielipidettä kirjaston kokoelmista. Vastausvaihtoehdot olivat erittäin hyvä, melko hyvä, tyydyttävä, melko huono ja erittäin huono.

Aikuisten kaunokirjallisuuskokoelmaa (romaanit, runot ym.) ja tietokirjallisuuskokoelmaa pidettiin pääsääntöisesti erittäin tai melko hyvänä (83,3 % vastaajista). Myös lasten ja nuortenkirjallisuuden kokoelmaa pidettiin erittäin tai melko hyvänä (71,2 %), samoin lehtikokoelmaa (72,2 % vastaajista). Toiveitakin esitettiin: lisää uusia kirjoja, musiikkia ja elokuvia; kansankudonnan ja yleensäkin käsityökirjat kirjat pitäisi uusia kokonaan; kansainvälisiä sisustuslehtiä kaivattiin lisää samoin kuin äänikirjoja ja suurifonttisia kirjoja. Heppalehtiä toivottiin myös. Kirjaston väkeä ojennet-

tiin huomauttamalla, että tietokirjahyllyt pitäisi laittaa järjestykseen...

Musiikki- ja elokuva-aineistoa pidettiin keskimäärin tyydyttävänä, pari vastaajaa melko huononakin. Kirjaston kokoelmapolitiikassa on ollut etusijalla kirjallisuuden hankinta; vasta parin viime vuoden aikana on hankittu selvästi aikaisempaa enemmän elokuva-aineistoa. Musiikkia hankitaan edelleen varsin epäsäännöllisesti.

Eräs vastaaja heitti ehdotuksen, että aikakaus- ja ns. naistenlehdille pitäisi olla vain kahden viikon laina-aika kuten uutuuskirjoillekin: ”Ei kukaan (tai ainakaan minä) halua lainata/lukea vuoden ja vielä vanhempia-kin lehtiä!!! Ja kahdessa viikossa kyllä ehtii lehdet lukemaan ja nopeamminkin!” Toinen vastaaja ehdotti, että lehtivalikoimaa voisi määrääjain muuttaa.

Kirjaston henkilökunta

Henkilökunnan asiantuntevuutta, ystävällisyyttä ja riittävyttä sai myös arvioida. Vaihtoehdot olivat erittäin hyvä, melko hyvä, tyydyttävä, melko huono ja erittäin huono.

Lähes 91 % vastaajista piti henkilökunnan asiantuntevuutta erittäin hyvänä tai melko hyvänä. 82 % vastaajista piti henkilökunnan ystävällisyyttä erittäin hyvänä tai melko hyvänä. Henkilökunnan riittävyttä piti erittäin hyvänä tai melko hyvänä 74 % vastaajista. ”Erittäin ystävällistä palvelua ollut aina, ruusuja!”, kommentoi yksi kyselyyn vastanneista.

Mitä kirjastossa tehdään?

Kirjastostrategiaan kirjatun vision mukaan kirjasto on kaupunkilaisten tieto- ja kulttuurikeskus sekä viihtyisä olohuone. Kirjastossa käydään eniten etsimässä luet-

tavaa (88,8 % vastaajista), toiseksi eniten lukemassa lehtiä (53,7 %) ja kolmanneksi eniten etsimässä tietoa tietystä aiheesta (49 %). Internettiä käyttää 12,9 % vastaajista. Kirjastoa käytetään myös opiskeluun, oleiluun ja tapahtumissa käymiseen. ”Kirjailijavierailuja voisi olla useammin.”

Oheistoiminnotkin saivat kiitosta: ”Kiva, kun koululaisten töitä on kirjastossa esillä. Oli tosi hienosti esillä yläastelaisten töitä, esim. niitä käsiä. Toivottavasti jatkoa seuraa”. Kirjaston omat kirjanäyttelypyödyt oli myös huomattu: ”Hienoa, että eri teemoja on nostettu esille.”

Kirjaston viihtyisät tilat houkuttelevat, mutta...

Kyselyssä tiedusteltiin mielipidettä seuraavista asioista: tilojen riittävyys, tilojen viihtyisyys, opasteiden riittävyys, aukioloaikojen sopivuus ja palveluista tiedottaminen. Vas-

tausvaihtoehdot olivat hyvä, melko hyvä, keskinkertainen, melko huono ja huono.

98 % kaikista vastaajista piti kirjaston tiloja hyvinä tai melko hyvinä. 95,3 % vastaajista piti tiloja myös viihtyisinä. Opasteiden riittävyyttä piti hyvänä tai melko hyvänä 77,8 % vastaajista. 63,8 % vastaajista piti aukioloaikoja sopivina; erityisterveisissä kirjastolle toivottiin pitempää aukioloa niin perjantaille kuin lauantaillekin sekä sitä, että kirjasto olisi kesäläkin auki lauantaisin. – Palveluista tiedottamista piti hyvänä tai melko hyvänä 63,8 % vastaajista. Myös kirjaston tilat saivat osakseen kehuja: ”Kaunis ja viihtyisä talo, siisti yleisilme. Asiantunteva palvelu”.

Erityismitteita kohdistui lehtilukusaliin, jossa käydään liian kovaäänistä keskustelua. ”Olen tottunut että lehtienlukusalissa on hiljaista ja rauhallista jossa

saa keskittyä lukemiseen”. Visio kirjastosta kaupunkilaisten viihtyisänä olohuoneena ja kohtauspaikkana sai myös osansa kriittikistä: ”Kirjastoa olohuoneenaan käyttävät kaupunkilaiset häiritsevät rupattelullaan lukemista. Kannattaisi ehkä ripustaa näkyvälle paikalle ohjeet, jossa muistutetaan lukurauhasta.”

Terveiset kirjaston väelle

Kirjasto sai myös kannustusta: ”Kirjasto on hyvä juttu! Näin pienessä kylässä todella hyvä julkinen palvelumuoto!”

”Tsemppiä! Palvelut riittävät ihan hyvin tämänkokoiselle kaupungille.” ”Tärkein palvelupaikkani tällä hetkellä.”

Henkilökuntaakin tsemattiin:

- ”Jaksakaa hymyillä!”
- ”Jatkakaa samaan malliin!”

Harjavallan kaupunginkirjastossa
SATUTUNTI
Perjantaisin klo 10.00

Satutunnilla luetaan lapsille kuvakirjoja sekä toisinaan esitetään
nukketeatteria tai pöytäteatteria.
Kesto n. 15 – 20 min.

PIKKULASTEN HYRINÄHETKI

0 -2 -vuotiaille vanhemman seurassa

SATUJA JA LORULEIKKEJÄ

Tiistaisin klo 10.00 – 10.30:

9.10., 13.11. ja 11.12.
(joka kuukauden 2. tiistai)

TERVETULOA!

TULOSSA ROKKAAVA KIRJANÄYTTELY!

Harjavallan kaupunginkirjastoon on tulossa erittäin mielenkiintoinen mielikirjanäyttely 10.10. Aleksis Kiven päivästä alkaen. Nuorille kirjastonkäyttäjille suunnatussa näyttelyssä entiset ja nykyiset harjavalalaiset nuorten idolit ja ”julkkikset” kertovat parhaita kirjamuistojaan lapsuudestaan ja nuoruudestaan sekä suosittelevat omia kirjasuosikkejaan nuorille kirjaston käyttäjille. Kirjasuosikeistaan kertovat mm. Katri Ylander, herra Ylppö, Sortuukin rock-miehet...

Näyttely on esillä kirjastossa 10.10. - 3.11.

Kauvatsalaisen Ilkka Huikkalan hevoset tarjosivat kyytiä niin lapsille kuin aikuisillekin museo- ja kulttuurikeskuksen piha-alueella.

HEVOSTELUA SUOMENHEVOSEN KUNNIAKSI

Emil Cedercreutzin museo- ja kulttuurikeskuksessa juhlittiin satavuotiasta suomenhevosta la 22.9. järjestetyssä koko perheen Hevostelutapahtumassa. Tapahtuma keräsi lähes parisataa hevosista kiinnostunutta kävijää tutustumaan museon perustajan kuvanveistäjä Emil Cedercreutzin rakkaimpaan eläimeen hevoseen. Museon piha-alueella kauvatsalaisen Ilkka Huikkalan hevoset tarjosivat vieraille mahdollisuuden poni- ja kärryajeluun sekä yleisöä kovasti kiinnostaneeseen hevosen kengitys- ja valjastusnäytökseen. Museon sisällä raskaan raadannan symboli hevonen tuli tutuksi tarinamuodossa. Museo-opas Pirkko Jakonen johdatteli kuuntelijat kertomukseen Emilistä ja hänen elämänmittaisesta ystävydestään hevosiin. Museon entinen työntekijä, eläkkeellä oleva

Marja Vappula kertoi taasen Emilin lapsuudesta Köyliönkartanon mailla lapsille suunnatussa Tarinamatkassa. Tarinamatkan päätteeksi ahkerat

pikkukuuntelijat pääsivät leikkaamaan siluetteja ja piirtämään kuvia kuulemansa perusteella. Sateisesta aamupäivästä huolimatta Hevostelupäivä onnistui hirtahtelemaan oikein mallikkaasti suomenhevosen kunniaksi. Kiitos kaikille tapahtumaan osallistuneille!

MARJA HÄNNINEN-TOLVI
Museoamanuenssi

Ammattitaitoa vaativa hevosen kengitys oli yleisön mieleen.

Näyttelykalenteri

Emil Cedercreutzin museo- ja kulttuurikeskus

Museotie 1, 29200 HARJAVALTA

puh. (02) 5351200

www.harjavalta.fi/palvelut/museo/

cedercreutzin.museo@harjavalta.fi

PERUSNÄYTTELYT

Työn jälkeen - Emil Cedercreutzin kuvanveistotaidetta

Emil Cedercreutzin siluettitaidetta

Emil Cedercreutzin taidekokoelma

Taiteilijakoti Harjula ja Maahengen temppele

VAIHTUVAT NÄYTTELYT

7.10. – **Tois puolt jokkee - täl puol jokkee – Valokuvamatka 1930-luvun Harjavaltaan**
Kotiseutuyhdistys Harjulan Kilta

MUUT TAPAHTUMAT

Joulukuu **Joulurunoilta** (alustava)
Museon maalaispirtissä

Museo on avoinna 1.6.-31.8. joka päivä klo 11-18, la 11-16
1.9.-31.5. joka päivä klo 12-16, to klo 12-18, la suljettu.

Pääsyliput 5€, vaihtuvat näyttelyt 3€, alle 18-vuotiaat ilmaiseksi.
Tallipuoti avoinna museon aukioloaikoina.
Aukioloajat ja näyttelytiedot voi tarkistaa puh. (02) 535 1200 /
www.harjavalta.fi/palvelut/museo/

Kahviopalvelut Ryhmille kahvi- ja ruokailumahdollisuus tilauksesta puh. (02) 535 1200.

Oikeudet muutoksiin pidätetään

KALEVAN PÄIVÄKODIN VESIVAHINKO

Marraskuun lopulla 2006 havaittiin Kalevan päiväkodissa putkivaurio, jonka seurauksena kolmannes yksikön tiloista jäi saman tien pois käytöstä. Lapsille ja heidän ohjajilleen löytyi hyvin esiopetustoimintaan soveltuvat tilat Vinnarin koululta ja muutto joen toiselle puolelle tapahtui nopeassa tahdissa. Vain pari päivää kului, kun uudet tilat siistittiin ja kaikki tarvittava välineistö siirrettiin sinne. Melko pian kävi ilmi, että lapsille muutto uusiin tiloihin oli mieluista. Tilaa oli aiempaa enemmän sekä ulkona että sisällä. Muutamille plussaa taisi olla sekin, että bussi kuljetti heidät Kalevasta Vinnariin. Vanhemmilta saatu palautekin oli myönteistä.

Kalevassa aprikointiin vesivahingon laajuutta ja seurauksia. Saadaanko tiloja kuntoon ja missä aikataulussa. Tehdyt kosteuskartoitukset osoittivat vahinkojen rajoittuvan juuri evakuoitujen tilojen laajuisiksi. Vahingoittuneet tilat eristettiin muista tiloista ja päiväko-

din muuta toimintaa voitiin jatkaa kutakuinkin normaalisti.

Kostuneiden lattiarakenteiden tehokuivaus aloitettiin välittömästi ja samalla huolehdittiin varotoimista lisävahinkojen välttämiseksi. Tekninen toimi teki päätöksen käytövesiputkien pinta-asennuksesta ja yhdessä neuvotellen putkiremontin ajankohdaksi sovittiin tuleva kesäkausi. Kesä- ja heinäkuun ajaksi päiväkodin toiminta voitiin siirtää kokonaan Pohjoisrannan päiväkodin tiloihin ja näin remontintekijät pääsivät esteittä työskentelemään.

Jonkinasteisia epäuskon siemeniä oli ilmassa heinäkuun loppupäivinä, kun Kalevan henkilökunta lomien jälkeen kävi ihmettelemässä korjaustöiden edistymistä. Sisäkatoissa oli vielä suuria aukkoja, lattiat olivat betonipinnalla, putkia kulki siikin sokin seinillä, kaapistoja puuttui ja siivo oli melkoinen.

Tekijät tiesivät, että viimeistään elokuun kolmantenatoista työn on oltava valmis ja loppumetrit työ-

tettiinkin urakkavauhdilla. Epäilyistä huolimatta toiminta päästiin kuin päästiinkin aloittamaan juuri tuona kyseisenä päivänä. Muutamia listoja ja hyllyjä toki kiinniteltiin vielä toiminnan lomassa, mutta se ei tahtia haitannut.

Tilat ovat nyt pintasiistit ja vesikin on pysynyt putkiston sisäpuolella. Olemme lopputulokseen tyytyväisiä.

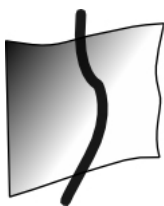
Toiminnan siirtäminen lennossa paikasta toiseen oli haaste kaikille osallisille. Touhussa oli kuitenkin yhteen hiileen puhaltamisen makua. Järjestelyt sujuivat jouheasti, joustoa ja auttamishalua löytyi ja kaikki tekivät parhaansa.

Isot kiitokset kaikille mukana puuhanneille talkoohenkisyydestä, rehdistä auttamisesta ja paljosta joustamisesta.

TAPANI JOKIRANTA
päivähoidon johtaja

Kuva. Juha Siirto

REHTORI HANNELE PAATERO ESITTÄYTYY Mietteitä tulevan alueopiston tiimoilta

Harjavallan kansalaisopisto yhdistyy vuoden vaihteessa Huittisten seudun kansalaisopistoon, mutta jo syyskuun alusta alkaen Harjavallan opistoa on luotsannut tulevan alueopiston rehtori Hannele Paatero. Ajan virrassa ollaan, sillä nykyinen suuntaus opistopuolella kuten koko koulutuskentässä on meneminen suurempiin kokonaisuuksiin. Liian pieni väestöpohja ei riitä ylläpitämään ja kehittämään kansalaisopistotoimintaa, joka tarvitsee päätoimisen rehtorin, riittävän määrän päätoimisia opettajia ja toimistohenkilöstöä kehittyäkseen ja pysyäkseen ajassa mukana, sanoo Hannele Paatero.

Ensin tiivistetty elämäkerta

Hannele Paateron juuret ovat Alastarolla, Varsinais-Suomessa. Opiskelu vei hänet Mikkeliin, Etelä-Savoon, jossa hän opiskeli nuorisonohjaajaksi. Valmistumisen

ja avioitumisen jälkeen Hannele päätyi Heinävedelle, jossa vierähti kolmisenkymmentä vuotta.

- Työskentelin pitkään nuoriso-kulttuurisihteerinä ja opiskelin koko ajan työn ohessa avoimessa yliopistossa. Viimeiset noin viisi vuotta toimin kansalaisopiston rehtorina ja sivistystoimen toimialapäällikkönä. Tehtäviin kuului myös koulutoimen johtajan tehtävät, hän kertoo.

- Uuden työn mahdollisti valmistuminen kasvatustieteen maisteriksi sekä pedagogiset ja opetushallinnon opinnot. Saan kiittää etenemisestä työuralla kansalaisopistoa ja sen avaamia mahdollisuuksia opiskella avoimessa yliopistossa, joka avasi minulle aivan uuden maailman.

Heinävedellä syntyivät tyttäret Henriikka ja Vilhelmiina, joista ensin mainittu toimii huumepoliisina Texasissa ja jälkimmäinen Glasgowissa Caledonian yliopistossa toimistovirkailijana. Lapsenlapsia on yksi ja toinen tulossa. Hannelen

vapaa-aika kuluu lenkkeillen ja mökkeillen sekä matkustellen Texasin ja Skotlannin lisäksi vaikkapa aurinkorannoilla.

- Kansalaisopistossa opiskelen tällä hetkellä englantia. Ja jos iltatöiltä ehdin, aloitan joogan.

Huittisten seudun kansalaisopiston rehtorina Hannele Paatero aloitti elokuussa 2004. Pääasialliset syyt työpaikan vaihdokseen olivat kiinnostava työ keskeisellä paikalla hyvien liikenneyhteyksien varrella ja tähän kiinteästi liittyen perhesyyt.

- Jälkeen päin ajateltuna uusi vaihe on tuonut elämäni pelkästään positiivisia asioita. Työ on ollut innostavaa ja haastavaa; positiivista on ollut myös myönteinen ja kannustava työilmapiiri niin omassa työyhteisössä kuin myös koulutoimessa.

- Uusi, vaativa haaste on opisto toiminnan laajentuminen Harjavaltaan. Uskon, että opistotoiminta sujuu hyvin henkilöstön yhteisellä ponnistuksella ja yhteen hiileen

puhuttamisella sekä järkevällä työnjaolla.

Mietteitä yhdistymisestä

Pieniä, yhden kunnan alueella olevia opistoja uhkaa vähenevien resurssien paineessa surkastuminen, kun esim. rehtoriutta ja toimistotehtäviä hoidetaan toisen työn ohessa, kun päätoimista henkilökuntaa ei ole varaa palkata, Hannele Paatero toteaa.

- Laajenevassa opistossa voidaan opetushenkilöstöä käyttää tarpeen mukaan koko alueella, voidaan hyödyntää osaamista ja kokemuksia puolin ja toisin sekä tarjota kursseja koko toimialueen käyttöön. Yhdestä joka kotiin jaettavasta opetusohjelmasta nähdään koko alueen tarjonta ja jollekin harvinaisemmalle kurssille voidaan ajaa jopa pidemmän matkan päähän. - Yhdistyminen lisää päätoimisen henkilöstön töitä, koska uutta henkilöstöä ei palkata, mutta yhdistymisellä turvataan Harjavallan nykyisten päätoimisten työpaikka jatkossakin. Paikallisuus ja paikkakuntatuntemus säilyvät edelleen Harjavallan osalta, mm. siksi että nykyisten päätoimisten opettajien pääasiallinen toimipiste on Harjavallassa, mutta toki heidän työpanostaan käytetään hyödyksi myös koko opiston alueella. Tulevaisuudessa eläköitymisen, henkilöstön siirtyessä toisiin tehtäviin, päätoimisten opettajien opetusaineita ja pääasiallisia toimipaikkoja voidaan muuttaa kulloistakin tilanetta, opetuskysyntää ym. vastaviksi.

Hannelen mielestä yhdistyminen on henkilöstön kannalta positiivista, koska työyhteisö laajenee ja samalla vuorovaikutus, tuki, yhteinen ideointi ja suunnittelu kollegoiden kesken lisääntyvät. - Kokemä-

ki otettaisiin mielellään mukaan alueopistoon, jolloin opiston toiminta-alue muodostaisi yhtenäisen kokonaisuuden. Opiskelijat tulevat nykyisinkin kuntarajojen yli.

Mitä Harjavallan kansalaisopisto antaa alueopistolle?

- Harjavallan nykyisessä kansalaisopistossa on hyvää se, että siellä on kaksi päätoimista pätevää opettajaa. Tämä takaa pitkäjänteisen, tavoitteellisen opetuksen ja opiskelun. Opisto on lähellä ihmistä ja kuuntelee asukkaiden toiveita. Alueopisto saa koko alueen hyödynnettäväksi opettajien (myös tuntiopettajien) Harjavallassa hyväksi koettuja asioita, kurssi-ideoita, osaamisen, uusia ideoita ja ajatuksia. Nykyiset Harjavallan opettajat ovat tottuneet ottamaan vastuuta oman opetuksensa lisäksi koko opiston toiminnasta; joustavuutta tarvitaan työn jaossa edelleenkin.

Mitä odotat yhteistyöltä Harjavallan kaupungin kanssa?

Odotan Harjavallan kaupungilta hyvää yhteistyötä jatkossakin, esimerkiksi sitä, että tilajärjestelyt toimivat ja opisto saa kunnan tilat käyttöönsä. Toivon yhteistyötä kaupungin eri hallinnon alojen kanssa, kurssitoiveita, yhteisesti suunniteltuja kursseja, jotka esim. palvelevat heidän toimintaansa. Ja tietysti avointa tiedotusta ja neuvotteluja etukäteen vireillä olevista, myös opistoa koskevista asioista, uusi rehtori sanoo.

- Huittisissa meillä on toiminut kaksi vuotta epävirallinen kulttuuriryhmä, johon kuuluvat lisäksi kirjastotoimenjohtaja (joka on myös kulttuurivastaava), museonjohtaja, musiikkiopiston rehtori ja

kulttuurilautakunnan puheenjohtaja. Ideoimme ja suunnittelemme yhdessä paikkakunnan jo vakiintuneita kulttuuritapahtumia, mutta myös uusia asioita, koska jokainen taho toimii omalla tavallaan myös kulttuurin sektorilla. Yhteistyö on avannut uusia näkökulmia ja tuonut uutta sisältöä tilaisuuksiin.

- Kirjasto- ja kulttuuritoimen kanssa olemme järjestäneet kirjailija- ja näyttelyvierailuja sekä luentoja eri aihepiireistä. Samanlaista yhteistyötä voisimme järjestää Harjavallassakin, Hannele Paatero ehdottaa. - Kansalaisopisto on mukana myös Huittisten kaupungin KKI-työryhmässä. Olemme julkaisseet vuosittain joka kotiin jaettavan KKI-esityksen, jossa on kaikki paikkakunnalla toimivat liikuntaryhmät samoissa kansissa. Ryhmässä koordinoidaan tarjontaa ja karsitaan päällekkäisyyksiä. - Opisto haluaisi myös Harjavallassa verkostoitua eri tahojen kanssa, jotta paikallistuntemusta tulisi lisää ja yhteistyössä saataisiin aikaan moninkertaisesti enemmän kuin jokainen yksin omalla sektorillaan.

Hannele Paatero toivoo yhteistyötä myös erilaisten järjestöjen ja kyläyhdistysten kanssa. Häneen voi ottaa yhteyttä puh. 050 394 6829.

REHTORI ON TAVATTAVISSA
SYYSLUKUKAUDELLA
KANSALAIPOISTON
KANSLIASSA TORSTAIN
KLO 13-17.

TAIDETALON ANTOISA KESÄ 2007

Lähes kaksi vuotta oli Näyhälän huvilaksi sanottu rakennustyhjillään Merstolassa, mutta keväällä 2007 sinne ilmestyivät uudet asukkaat. Meitä oli kaksi taidetta harrastavaa ukonkõirilästä, Juha Siirto ja allekirjoittanut. Kuultuamme, että talo oli vuokrattavissa päätimme hetken harkittuamme tarttua härkää sarvista ja pistää harjavaltaiseen kulttuurielämään lisää vipinää. Näin tuli siis tapetuksi kaksi karpästä yhdellä iskulla eli saatiin hyvät ateljeetit ja samalla pääsivät kaupunkilaiset tutustumaan taiteeseemme ja luonnonkauniiseen miljööseen, joka monelta heistä oli yksityisalueena jäänyt näkemättä.

Mikään loistohuvila tämä vuokraamme talo ei ole, talosta oli katkaistu sähkö, samoin ns. kaupunginvesi puuttui. Kaivokin oli haiseva puoliksi kuivunut sammaloitunut monttu. Mutta sanotaanhan, että hätä keinot keksii ja siksi teimme Merstolan asukasyhdistyksen kanssa vesisopimuksen ja Lammaisten Energian kanssa sähkösopimuksen, ettei ainakaan kahvivettä tarvinnut jokivedestä keittää, eikä pelkästään puuhellalla välipalaa valmistaa.

Mitä taas pihapiiriin ja sen ympäristöön tuli, niin jokainen varmaan ymmärtää, että jos luonto

saa kaksi vuotta rehottaa vapaasti, niin jotain siistittävää ja korjaamista siinä on. Näin oli meidän tulevassa taidetalossammekin. Mutta, kun peukalo ei ole keskellä kämmentä ja intoakin riitti, johan alkoi tapahtua. Juha pisti moottorisahansa laulamaan ja minä kirveen heilumaan. Jokitörmällä sijaitsevan talon ympäristö alkoi rivakasti töitä paiskittuamme muistuttaa asuttua paikkaa. Jokirantaan vievälle polulle kaatuneet puut saivat kyytiä ja rehevöityneiden puskienvälistä paljastui myllynkivistä tehdyt pöydät, joiden äärellä oli mukava nauttia jokimaisemaa ihailen vaikka aamukahvit.

Vappuna oli taidetalo Siirto-Qvistin viralliset avajaiset ja pakko on kehaista, että avajaisissamme taisi käydä enemmän vieraita kuin naapurissa sijaitsevassa museossa.

Se mistä nimi Siirto-Qvisti sai alkunsa, johtuu Viialan

leipomokahvilassa kokoontuvista toriparlamenttilaisista, sillä heidän ideomanaan se syntyi. Ukoilla taisi olla pilke silmäkulmassaan keksiessään nimeä, mutta näin jäkeenpäin ajatellen, ainakin meidän mielestämme se oli hyvinkin sopiva taidetalomme nimeksi. Sanotaanhan, ettei nimi miestä pahenna ja ainakin tähän päivään mennessä tämä sanonta on hyvinkin pitänyt paikkansa. Kaiken kaikkiaan kesän aikana on laskujemme mukaa käynyt noin 500 vierasta ja saamastamme palautteesta päätellen eräät vieraat ovat jopa nauttineet vierailustaan.

Mitä paikan ja erittäinkin talon historiaan tulee, niin siitä kerrotaan monenlaista tarinaa. Yhden tarinan mukaan talon olisi itse Emil Cedercreech suunnitellut, toisen mukaan taas kolmekymmentäluvulla asunut Godenhjelm. Joka tapauksessa paikka on historiallisesti arvokas

ja siksi onkin sääli, jos paikan annetaan rappeutua.

Mitä kesän muihin tapahtumiin tulee, niin onhan niitä tapahtumia ollut kaikenlaisia, kuten se, ettemme ensi alkuun saaneet esim. suihkulähdettä toimimaan. Mutta onneksi kaupungilta löytyi kaksi ammattitaitoista miestä, työnjohtaja Perkaus ja sähkömies Haavisto, jotka kävivät asentamassa jokirantaan vesipumpun. Ja vaikka talossa oleva vesiklosetti ei ollutkaan kunnossa, niin oli ainakin vanha entisajan huusi käytössä. Saksalaiset turistit tosin kävivät vieraillessaan taidetalollemme täyttämässä sen tynnyrit ruskealla käyntikortillaan, mikä tietenkin häytti jonkin aikaa omaa käyttöämme. Onneksi siihenkin löytyi apuja eikä meidän tarvinnut kuin hetken aikaa tehdä ”omat saksalaisemme” naapurissa.

Kesällä pidettiin kolmipäiväinen taideleiri ja opettajina leirillä olivat Minna Sulonen ja Juha Siirto. Minäkin pääsin pitkän taiteilijaurani huipulle saadessani oppia pääkallotaulujeni vastapainoksi akvarellimaalausta. Kesällä taidetalolla käyneistä vierailijoista on syytä mainita sen verran, että työttömätkin piipahtivat eräänä elokuisena päivänä. Samoin rotarit viettivät rattoisan illan kahvin ja jutustelun merkeissä ja kävivätpä museonaapuritkin vilkaisemassa minkälaista taidetta ukkojen siveltimistä syntyy. Ja saivatpa lähinaapuritkin joskus kuulla Juhan rumpupalikoiden jyskettä ja epävireisen haitarini valitusta, kun oltiin oikein musiikki taiteellisella tuulella.

Yksi asia joka myös on mainittava, on veneily ja kalastus. Näitäkin taiteen lajeja on kesän aikana tullut harrastetuksi. Kalasaalit eivät tosin

ole olleet päätähuimaavat, mutta se, että on saanut naapurimme majavan kanssa uiskennella samoilla vesillä on korvannut puutteen. Siinä muuten on sellainen talttahaammas, että ellei ole nähnyt otuksen aikaansaannoksia, ei uskoisi kuinka vahvoja puita tämä vesieläin on kaatanut jokitörmällä.

Kesä on nyt takanapäin ja syksy on käsillä. Paljon on siis kesän aikana tullut touhutuksi ja vaikka odotettavissa onkin pitkä talviaika, niin kaiken kaikkiaan, kun summaa

kesän tapahtumat yhteen, on pakko todeta, että huonomminkin olisi kesänsä voinut viettää. Onneksi löytyi paikka missä kerrankin mieli sai rauhan ja sielu saattoi levätä. Ja mikä parasta, ainakin yhden kesän sai kulkea ja viettää suuren kuvanveistäjän Emil Cedercreutzin jalanjäljillä Näyhälän maisemissa.

OSSI QVIST

Harjulan Killan kotiseuturetki Turkuun 18.8.2007

Sain toimeksiannon järjestää retken Harjulan Killalle 55-vuotisjuhlan kunniaksi. Eri vaihtoehdoista tuli valituksi Turku. Sitten alkoi varsinainen matkanjärjestely ja aikatauluttaminen. Kun sain eri tarjousten pohjalta valittua bussiyhtiön, alkoi vierailtavien kohteiden suunnittelu. Harjulan Killan puheenjohtajan Olavi Tuomisen kanssa päädyimme sisällyttää ohjelmaan Apteekkimuseon, Sibeliusmuseon sekä Hirvensalossa olevan Pyhän Henrikin ekumeenisen taidekappelin.

Sitten alkoikin varsinainen aikataulujen yhteensovittaminen, sillä museot avautuivat eri aikoihin ja ryhmille pitää aina sopia aika, jolloin ryhmä vierailee museossa. Taidekappelin aikataulua rajoitti se, että siellä on viikonloppuisin hyvin paljon eri tilaisuuksia. Minulla ei ollut hajuakaan siitä, kuinka kauan museoissa vierähtää aikaa samoin kuin siirtyminen aina paikasta toiseen. Tämän matkan järjestely oli osaltaan sitä mitä olen aikaisemmin matkatoimistoalalla tehnyt. Sain vihdoinkin lopullisen aikataulun valmiiksi (paljolti mutu-tuntumalla) ja esitin sen bussiyhtiölle, sen mielestä se oli ihan ok.

Kokoonnuimme Harjavallan matkahuollon edessä lauantaiaamuna 08.15. Matkalaisia oli 20 kuskin ja matkanjohtajan lisäksi. Päivä oli

poutainen eikä ollut liian kuuma. Turussa ensimmäiseksi tutustuimme Apteekkimuseoon. Sinne olin varannut tavallista enemmän aikaa, jotta ryhmä sai kahvitella, sillä aikataulu oli muilta osiin erittäin tiukka ja vasta klo 14.00 olisi lounas. Oma pettymykseni Apteekkimuseossa oli sen sisätiloissa erittäin niukka valaistus. Kun kysyin henkilökunnalta valaistuksen syytä, he totesivat, että tutkijat olivat sitä mieltä. Kaikkia näytteillä olevia esineitä ei vähäisen valaistuksen vuoksi edes nähnyt kunnolla.

Apteekkimuseosta siirryimme Sibeliusmuseoon. Aluksi rauhoituimme museon aulassa kuuntelemaan Sibeliuksen Finlandiaa, Osmon Vänskan johtamana Lahden kaupunginorkesterin äänityksenä. Akustiikka oli huikea ja kieltämättä minulla nousi ihokarvat pystyyn niin voimakas oli kokemus. Tutustuimme oppaan johdolla Sibeliuksen elämän vaiheisiin näyttelyhuoneessa, jossa oli erittäin huono ilma ja joku ihmeellinen kärtsä tuntui nenässä. Museossa on myös soitinnäyttely, soittimia eri puolilta maailmaa.

Sibeliusmuseon jälkeen seuraava kohteemme oli Pyhän Henrikin ekumeeninen taidekappeli Hirvensalossa. Tämä arkkitehtuuritoimisto Matti Sanaksenahon työ Ikthys,

kala, on erittäin mielenkiintoinen ja siellä huokuu aivan oma tunnelmansa.

Olimme kuluttaneet niin paljon energiaa että oli lounaan aika. Lounastimme Vaakahuoneen Paviljongilla nauttien sen tarjoamaa saaristolaispöytää, jossa oli varsin runsas kalavalikoima.

Sitten tuli aika lähteä jo kotimatalle. Kuljettajamme Artsi teki ylimääräisen kieppasun hieman Laitilasta Turkuun päin, oikein kunnan metsäperälle. Siellä on Louhenlinna, hyvin erikoinen tilausjuhlien pitopaikka. Kävimme käännyksessä pihassa, sisälle emme päässeet syystä, että siellä oli juhlatilaisuus meneillään. Lisätietoja Louhenlinnasta löytyy netistä www.louhenlinna.com.

Pientä taukoa pidimme ennen kotiintuloa Laitilan Helmi-Simpukassa kahvitellen ja nautiskellen juuri uunista otetuista Dallas-pullista.

Aikataulumme piti kaikin osin hienosti ja matkalaiset tuntuivat olevan tyytyväisiä päivän antiin. Matkaa seuranneella viikolla tapasin kylällä pari matkalla mukana ollut henkilöä jotka vieläkin kovasti kiittelivät antoisasta matkasta.

MAPE VUORILEPPÄ
matkanjohtaja

Ritva Arho on lähettänyt ylläolevan kuvan ja kyselee Infolaarin lukijoilta, mistä päin Harjavaltaa otos on napattu. Oikea vastaus sivulla 19!

UUSI RUNOKIRJA SAATAVILLA JUHALTA
p.5359517

SIEVARIN TEOLLISUUSALUE:*Vuokratontteja omaksi osto-oikeudella.*

Tänä vuonna kiinnostus on ollut poikkeuksellista, tontteja on varattu jo 10 kpl.

Kuva Sievarin teollisuusalueesta

**Tunnetko kotikaupunkisi?
Oikea vastaus sivun 5 kysymykseen:
Keskuspuistossa.**

**Oikea vastaus sivun 18 kysymykseen:
Padolle johtavat portaat**

**KANSIKUVA:
SAILA KURRI**

Infolaarin toimituskunta: päätoimittaja Sarianna Koivisto, kirjasto, puh. 535 9495.

Toimituskunta: toimistovirkailija Päivi Viitanen, keskusvirasto, opas Pirkko Jakonen, sivistystoimi, erityisopettaja Heikki Syrjänen, sivistystoimi, päiväkodinjohtaja Oili Linnamäki, sosiaalitoimi, kartoittaja Juha Siirto, yhdyskuntasuunnittelu, vanhustenhuollon johtaja Leila Saarela, kotipalvelu.

Ilmestyminen: seuraava lehti ilmestyy joulukuussa 2007. Materiaali tulee toimittaa 30.11. 2007 mennessä valmiiksi kirjoitettuna sähköpostiosoitteeseen sarianna.koivisto@harjavalta.fi. Infolaarin painopaikka: Harjavallan kaupungin monistamo 2007.